

LAPPEENRANNAN TEKNILLINEN YLIOPISTO

Kauppatieteiden osasto

Kandidaatintutkielma

Laskentatoimi

Katsaus pokeritulojen verotukseen Suomessa

Review of taxation of poker incomes in Finland

4.5.2012

Tekijä: Marko Peltonen

Opponentti: Juha Kanerva

Ohjaaja: Mikael Collan

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	1
1.1 Taustaa	1
1.2 Tutkimusongelma ja tavoitteet	2
1.3 Tutkielman rajaukset	3
1.4 Tutkimusmenetelmä ja -aineisto	3
1.5 Tutkimuksen rakenne	4
2. POKERITULOJEN MUODOSTAMINEN	5
2.1 Evoluutio	5
2.2 Eri pelimuodot	6
2.3 Pelin luonne	8
3. POKERITULOIHIN LIITTYVÄT VERONÄKÖKULMAT SUOMESSA	10
3.1 Pokerivoiton veronalaisuus	10
3.1.1 Tulolaji	12
3.1.2 Ansiotulon verotus Suomessa	14
3.1.3 Pokerinpelaajan vähennykset ansiotulosta	16
3.2 Pokerivoiton verottomuus	19
3.3 Vaihtoehtoisia näkemyksiä	20
3.3.1 Yrityksen perustaminen	21
3.3.2 Urheilutulo	22
4. JOHTOPÄÄTÖKSET	26
LÄHDELUETTELO	28

LIITTEET

Liite I. Haastattelu

Lyhenteet

ArpL

Arpajaislaki

ArpVerL

Arpajaisverolaki

ETA

Euroopan talousalue

EVL

Elinkeinoverolaki

TVL

Tuloverolaki

1. JOHDANTO

When a man with money meets a man with experience, the man with experience leaves with money and the man with money leaves with experience.

-- Anonymous (Poker quotes 2008)

Edellä lausuttu sitaatti kuvaa mainiolla sanaleikillä pokerin kaksinaista luonnetta. Toisille se on hauskaa ajanvietettä tai harrastus josta maksetaan, toisille se taas on ammatti, joka tuottaa leivän pöytään. Pokeriin voidaankin erotella piirteitä niin taitopeleistä, kuin myös täysin sattumaan perustuvista peleistä. Taitopeliluonne kuvastaa pelaajien kamppailua toisiaan vastaan melkein kuin missä tahansa yksilöurheilulajissa. Sattumaelementti puolestaan kytkee pokerin arpajaisluonteisiin peleihin, joissa pelaajan taidot eivät vaikuta hänen menestykseensä.

Jouhki (2011, s. 79) on luonnehtinut pokeria nuorten intensiivisiä kokemuksia hakevien miesten pelinä, jonka on myös kuvattu olevan ristiriitaisuuksien ruumiillistuma sen hylätessä protestanttisen työetiikan hyveitä. Peli korostaa uutteruutta, mutta asettaa korkean arvon nopealle menestykselle ja rahalle. Tämän työn kirjoittaja kokee itsekin kuuluvansa kuvatuunlaiseen viiteryhmään ja siksi tämä aihe on erityisen mielenkiintoinen.

1.1 Taustaa

Pokerin suosio on 2000-luvulla räjähtänyt ennennäkemättömään kasvuun ja voidaankin puhua miltei kultaryntäyksen kaltaisesta ilmiöstä, jossa osaansa kakusta havittelevat niin huijarit, ammattilaiset kuin satunnaiset harrastajatkin. Unohtaa ei sovi myöskään liikemiehiä jotka keksivät mitä moninaisimpia keinoja rikastua millä milloinkin pinnalla olevan ilmiön avulla. Suurin syy pelin ilmiömäiseen leviämiseen ympäri maailman on mahdollisuus internetin avulla pelata peliä vuorokaudenajasta riippumatta omalta kotikoneelta. Ilmiö kuvastaa laajemminkin nykyaikaa, jossa ihmiset haluavat kaiken yhä helpommin ja nopeammin.

Muita syitä pokerin räjähdysmäiseen suosioon lienee pelin salakavala yksinkertaisuus. Pelin säännöt ovat helppo omaksua muutamalla pelikerralla – Todellisuudessa kuitenkin pokeri on moniulotteinen peli, jossa menestyminen vaatii peliin sisältyvän matemaattisen ja psykologisen puolen hallintaa.

Aihetta ovat Pro Gradu -tutkielmissaan tutkineet jo esimerkiksi Rastas (Rastas 2008), Lahola (Lahola 2010), Forsten (Forstén 2011) ja Haapala (Haapala 2010). Rastas (Rastas 2008, s. 85) esitti, että erilaisia vaihtoehtoja verotuksen järjestämiseksi hänen ehdottamansa pääomatulomallin lisäksi olisi syytä selvittää laajemmin ja verrata niitä nykytilanteeseen. Hän nostaa myös esille keskusteluissa aika ajoin esiintyvän yhtiömuotoisesti suoritettavan pelaamisen ja pitää ajatusta mielenkiintoisena, joskin kaukaa haetulta. Tässä työssä pyritään raapaisemaan tuota pintaa ja mahdollisesti avaamaan keskustelua aiheesta.

1.2 Tutkimusongelma ja tavoitteet

Tutkimuksen tavoitteena on tehdä katsaus pokerinpelaajan verotukseen Suomessa ja tuoda esiin näkökulmia, jotka voisivat mahdollisesti tulevaisuudessa olla ammattimaisen pokerinpelaajan verosuunnittelurepertuaarissa. Tutkimuksessa koitetaan selvittää lukijalle seuraavia tutkimusongelmia:

Pääongelma

- Millaisia veronäkökulmia pokerivoittoihin liittyy Suomessa?

Alaongelmat

- Millainen on ammattimaisen pokerinpelaajan verotuksellinen asema?
- Millaisia vaihtoehtoja on pokeritulojen verotuksen nykykäytännölle?
- Kuinka paljon Suomessa on ammattimaisia pokerinpelaajia?

Pyrkimyksenä on alaongelmiin vastaus etsimällä tarkastella ja selvittää myös pääongelmaa.

1.3 Tutkielman rajaukset

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tutkia ensisijaisesti taloudellisia ja verotuksellisia näkökulmia mitä liittyy pokerin pelaamiseen. Tämän työn ulkopuolelle rajataan sosiaaliset, moraaliset ja eettiset pohdinnat. Lisäksi tutkimus on rajattu hyvin tiukasti käsiteltävään aihepiiriin eikä esimerkiksi pääomatuloon tai pokeriin liittyviin vähäisempiin ilmiöihin kuten sponsorointiin tai voitonjakosopimuksiin ole tartuttu tässä työssä.

1.4 Tutkimusmenetelmä ja -aineisto

Laadullinen analyysi koostuu Alasuutarin (Alasuutari 2011, s. 39-48) mukaan *havaintojen pelkistämisestä ja arvoituksen ratkaisemisesta*. Hän jatkaa että Havaintojen pelkistämisessä aluksi tarkastellaan aineistoa aina vain tietystä teoreettis metodologisesta näkökulmasta ja keskitytään ”olennaiseen”, tämän jälkeen edelleen karsitaan havaintomäärää havaintojen yhdistämisellä. Lopuksi arvoituksen ratkaiseminen puolestaan tarkoittaa laadullisessa tutkimuksessa sitä, että saaduista tuloksista tehdään tulkinta tutkittavasta ilmiöstä.

Pelkistetyimmillään laadullisella aineistolla tarkoitetaan aineistoa, joka on ilmaisultaan tekstiä, esimerkiksi erimuotoiset haastattelut (Eskola & Suoranta 2000, s. 15). Tämä työ on luonteeltaan laadullinen tutkimus, jonka keskeisenä aineistona on lainsäädäntö, tarkemmin verotusta koskeva lainsäädäntö, ja myös verottajan ohjeistus pokeritulojen verotuksesta (Merisalo & Laanterä 2008) on tämän työn tärkein yksittäinen lähde, koska pokeritulojen verotuksesta ei ole erillistä lainsäädäntöä vaan se määritellään tulkitsemalla muita lainkohtia. Tämä ohjeistus on verohallinnon tulkintaa tässä työssä esille nousevista veronäkökohdista. Erityisesti pokeriin liittyvää materiaalia on haettu alan kirjallisuudesta ja artikkeleista. Akateeminen tutkimus on niukkaa tämän työn aihepiiriin liittyen, mutta aineistoa on kerätty myös tieteellisistä artikkeleista NELLI-tiedonhakupohjan kautta.

Aineiston kartuttamiseksi on suoritettu myös haastattelu (Liite I), jossa haastateltiin Taneli Lallukkaa, verottajan veroasiantuntijaa. Haastattelu oli luonteeltaan *puolistrukturoitu*, jossa kysymykset oli annettu etukäteen ja haastateltava sai itse vastata niihin omin sanoin (Eskola & Suoranta 2000, s. 86). Haastattelussa myös

esitettiin muutamia lisäkysymyksiä haastateltavan vastauksiin perustuen. Haastattelu suoritettiin puhelinhaastatteluna joka sen jälkeen litteroitiin liitteeksi tähän työhön. Litteroinnilla tarkoitetaan esimerkiksi nauhoitetun puhemuotoisen aineiston puhtaaksi kirjoittamista. Saaranen-Kauppinen & Puusniekan (2006) mukaan puolistrukturoidussa, tiettyihin asioihin tarkasti keskittyvässä haastattelussa voidaan toisinaan poimia haastatteluista vain tutkimuksen kannalta oleelliset kohdat. He jatkavat kuitenkin, että varmintä on litteroida mahdollisimman tarkasti ja kattavasti. Tämä puhelinhaastattelu on litteroitu pyrkien kaikkien puhuttujen lauseiden ja virkkeiden kirjaamiseen, kuitenkin muokkaamalla puhuttua kieltä kirjalliseen asuun paremmin sopivaksi. Kaikista mahdollisista tulkinta- tai kuulovirheistä vastuun ottaa tämän työn kirjoittaja.

1.5 Tutkimuksen rakenne

Johdantoluvussa esitellään käsiteltävää aihetta ja pyritään herättämään lukijassa kiinnostusta jatkaa pidemmälle. Ensimmäisessä luvussa käydään läpi myös tutkimuksen tavoitteet sekä aineisto mihin tämä tutkimus perustuu. Tämän jälkeen toisessa luvussa käydään läpi lähtökohdat, miten pokeri on syntynyt ja miten on mahdollista saavuttaa pysyvää tuloa pokerista. Nämä seikat muodostavat perustan, jonka jälkeen tutkimusongelmiin on mahdollista alkaa etsimään vastauksia. Kolmannessa luvussa käsitellään tämän tutkimuksen kannalta oleellisia veronäkökulmia ja pyritään löytämään vastauksia ja selityksiä tutkimusongelmiin. Neljännessä, viimeisessä, luvussa tehdään yhteenveto aikaisemmissa luvuissa tehdyistä havainnoista ja pyritään tekemään niistä tulkintaa ja täyttämään tämän työn tavoitteet.

2. POKERITULOJEN MUODOSTAMINEN

Jotta voidaan tehdä katsaus pokeritulojen verotukseen, on ensin selvitettävä mikä on se mekanismi, miten pokerituloa voi syntyä. Pittmanin (2007) mukaan pokeri on nollasummapeliä, jonka Nasdaq (2011) määrittelee peliksi, jossa pelaaja voi hyötyä vain toisen pelaajan kustannuksella. Näin ollen transaktioiden nettosumman on oltava nolla ja varallisuus vain siirtyy pelaajalta toiselle.

Pokeri onkin hyvin samankaltaista kuin pörssissä kaupankäynti, joka sekin on nollasummapeliä. Tarkkaan ottaen kyse on aavistuksen verran miinussummapelistä, koska pokerissa pelinjärjestäjä ottaa komission jokaisesta pelikierroksesta ja vastaavasti pörssitransaktioista välittäjä veloittaa pienen osuuden. (Pittman 2007) Kasinoiden liiketoiminta perustuukin juuri tähän, ne tarjoavat pelaajille miinussummapeliä, jossa kasinopelien negatiivinen odotusarvo yhdistettynä pelitapahtuman riittävän moneen toistoon tuo miljoonien liikevoitot (Pyysing & Erola 2007, s. 9).

Tässä kappaleessa käydään läpi pokerin historiaa ja kehitystä, pokerin määritelmää pelinä sekä siihen liittyviä pelimuotoja. Pokerissa pelataan toisia pelaajia vastaan ja monet eri päätöksentekomahdollisuudet luovat peliin taitoelementin, jossa pitkässä juoksussa taidokkaampi pelaaja voittaa.

2.1 Evoluutio

Melkein kahden vuosisadan ajan pokeri oli miehinen – syntinenkin – peli, jota pelattiin saluunoissa ja savuntäytteisissä takahuoneissa (Shute 1997). Tässä luvussa käydään läpi pokerin kehitys huijareiden ja lainsuojattomien jokilaivapeleistä nykymuotoiseen maailmanlaajuisesti pelattavaan peliin, jota voisi jopa pitää urheiluna (Pokertips.org).

Pokerin pelinä, kuten se nykyään tunnetaan, katsotaan syntyneen 1800-luvun vaihteessa New Orleansissa. Se on saanut vaikutteita niin Persiasta (as nas), Ranskasta (poque), Englannista (brag), kuin myös Saksasta (pochen tai poch). Aluksi peliä pelattiin jokilaivoilla 20 kortin pakalla. 1800-luvun puolessa välissä pelissä alettiin käyttää 52 kortin pakkaa ja sen saattoi löytää pelikirjoista. (Shute

1997) Amerikan sisällissodan vuoksi pokeri levisi kulovalkean tavoin ympäri manteretta. Pokerin leviäminen oli aikakaudelle tyypillisen pelihimon siivittämää ja peliä levitti tehokkaasti kiertävät kulkurit ja kaupustelijat. (Pokertips.org)

1800-luvun lopulla pokeri levisi Eurooppaan ja edelleen ympäri koko maailman(Ciaffone & Reuben 2005, s. 173). Todellinen läpimurto pelin suosiossa kuitenkin sai odottaa aina vuoteen 1969, jolloin pelattiin tiettävästi pokeria ensimmäisen kerran turnausmuodossa Renossa, Nevadassa(Brunson 2005, s. 637). Todellinen boomi sai alkunsa, kun turnausmuotoista pokeria alettiin näyttämään Yhdysvalloissa parhailla ohjelmapaikoilla 2000-luvun alussa televisiossa(Brunson 2005, s. 641). Pokerista tuli katsojaystävällisempää kun keksittiin alkaa näyttämään katsojille pelaajien kortit erikoiskameroiden avulla ja johti huomattavaan median kiinnostukseen(Hannum 2009, s. 1).

Tällä hetkellä pokerin suosio on kovempi, kuin kertaakaan aiemmin. Pokerista on tehty lukuisia elokuvia, huippuammattilaisia ihannoidaan kuin urheilu- tai filmitähtiä ja internetissä pelaajia on enemmän kuin koskaan.

2.2 Eri pelimuodot

Pokeri on yleisnimi sadoille eri korttipelleille. Pelit eroavat toisistaan jaettavien korttien lukumäärän, pelin tavoitteen, panostusrakenteen tai muiden kriteerien perusteella. Pyysingin ja Erolan (2007, s. 1) mukaan pokeri on vedonlyöntipeli, jossa pelaaja laittaa rahansa likoon sen puolesta, että hänellä on jaon päätyttyä paras pokerikäsi. Eri pokeripelejä yhdistää samankaltaiset yleiset periaatteet sekä käsitteet. Myös hyväksi koetut pelistrategiat ja periaatteet ovat menestyksekkäästi sovellettavissa muihin pokeripeleihin (Sklansky 2005, s. 2-4). Ehdottomasti tämän hetken suosituimmat pelimuodot ovat Texas Hold'em sekä Omaha. Muita pelimuotoja on esim. Sökö, 7 Card Stud sekä 5 Card Draw.

Eri pelimuotoja voidaan pelata niin käteispelinä, kuin turnauksinakin. Peleillä on myös toisistaan poikkeava luonne riippuen tapahtuuko pelaaminen etänä internetin välityksellä vai kasvatusten esim. kasinolla. Turnausmuodossa pelaaja saa osallistumismaksua vastaan tietyn määrän pelimerkkejä, joilla itse peli käydään. Osallistumismaksu voi olla vaikkapa 100+8, jossa 8 rahayksikköä on järjestäjän veloittama komissio ja 100 rahayksikköä menee palkintopottiin, josta turnauksessa

taistellaan. Myös turnaukset voidaan vielä jaotella sen mukaan, onko uudelleenostomahdollisuutta, onko kyseessä ns. satelliittiturnaus johonkin toiseen – isompaan – turnaukseen, panostusrakenteen tai joidenkin muiden seikkojen perusteella.

Tässä esimerkkinä on tavanomainen turnaus, jossa jokaisella pelaajalla on turnauksen alkaessa sama määrä pelimerkkejä, eikä lisäostomahdollisuutta ole. Pelimuotona toimii suosituin pokerin turnausmuoto Texas hold'em NL, jossa NL tarkoittaa *no limit*, pelaaja voi milloin tahansa omalla vuorollaan panostaa kaikki pelimerkkinsä pottiin.

Taulukko 1. Panostasot

Taso	Aika	Small blind	Big Blind	Ante
1	0:00-0:15	10	20	
2	0:15-0:30	15	30	
3	0:30-0:45	20	40	
4	0:45-1:00	25	50	
5	1:00-1:15	50	100	
6	1:15-1:30	50	100	25
etc.				

Taulukossa 1 on havainnollistettu turnauksen panosrakennetta. Pelin luonteeseen kuuluu alkupanokset, jotka ajan kuluessa kasvavat ja pakottavat turnauksen loppumaan tarkoituksenmukaisessa ajassa. Jokainen toimii vuorollaan jakajana ja näin alkupanokset kiertävät jokaisella. Jokaisella kierroksella alkupanokset ja mahdolliset pakotetut panokset (ante) voittaa se pelaaja, jonka korotusta kukaan muu pelaaja ei maksa, tai kun panostuskierrosten päätyttyä päädytään näyttämään kortit ja pelaajalla on paras pokerikäsi. Kun pelaajalta loppuvat pelimerkit, hän tippuu turnauksesta. Se pelaaja, joka onnistuu keräämään kaikki turnauksen pelimerkit itselleen, on voittaja ja turnaus päättyy tähän. Voitot jaetaan pokeriturnauksen voittokaavion mukaan esimerkiksi seuraavalla tavalla:

Taulukko 2. Pokeriturnauksen voittokaavio

Osallistujat	Rahasijat	Voitto
1-4	1	100%
5-7	2	70%, 30%
8-13	3	65%, 25%, 10%
14-18	4	60%, 25%, 10%, 5%

Taulukon 2 mukaan pokeriturnauksen voittosuhteet sekä palkittavat sijat määräytyvät osallistujamäärän mukaan. Esimerkiksi jos kyseisessä turnauksessa on aloittanut 10 pelaajaa, niin toiseksi sijoittumalla lunastaa 25% koko voittopotista.

Käteispelissä puolestaan pelataan oikealla rahalla. Jokainen pelaaja tuo pöytään omaa rahaa pöydän sallimien sisäänostomäärien mukaan. Erona turnauspelaamiseen on se, että panokset pysyvät koko ajan samana ja pöytään voi tulla ja pöydästä lähteä milloin tahansa. Lisäksi pelaaja voi hävittyään milloin tahansa tuoda pöytään lisää rahaa vastaamaan maksimi sisäänostomäärää.

Käteispeleissä pelintarjoaja ottaa komission jokaisesta pelatusta potista, tyypillisesti noin 2-5%, korvaukseksi pelin järjestämisestä. Tästä komissiosta käytetään yleisemmin nimitystä *rake*. (RAY)

2.3 Pelin luonne

Pyysingin ja Erolan (2005, s. 12) mielestä ihmisten, jotka eivät ole koskaan pelanneet pokeria tai tarkastellut peliään systemaattisesti, käsitys pokerista on joko täysin virheellinen tai vähintään puutteellinen. He väittävät pokerin olevan vain näennäisen helppo peli ja sattuman soittoa, kun todellisuudessa se on loputtoman monimutkainen ja erittäin paljon taitoa sekä jatkuvaa opiskelua vaativa peli, jonka voidaan katsoa perustellusti olevan kaikkea muuta kuin arpa- tai uhkapeliä.

Uhkapelit voidaan jaotella puhtaasti sattumaan perustuviin, ja niihin jotka sisältävät taitoelementtejä. Puhtaaseen sattumaan perustuvissa peleissä lopputulos määräytyy täysin sattumanvaraisesti ennalta määritellyn kaavan mukaan. Tällaisissa peleissä ei

voi tehdä päätöksiä, ei ole strategiaa eikä taitoja voi käyttää. Puhtaasti sattumaan perustuvia pelejä ovat muun muassa ruletti, keno, bingo ja lotto. Peleissä joissa taidolla on osuutta, tyypillisesti päätökset ja strategia vaikuttavat lopputulokseen. Tällaiset taitoelementin omaavat pelit voidaan jakaa vielä peleihin, joissa ulkopuolinen taho, tyypillisesti kasino, toimii pankkina ja peleihin, joissa pelataan toista ihmistä vastaan. Edellisiin lukeutuu esimerkiksi black jack, jossa taidolla ja strategialla voidaan parantaa omia mahdollisuuksia, mutta ei kuitenkaan voittaa ulkopuolista tahoja pitkässä juoksussa. Tällaiset pelit ovat pohjimmiltaan otteluita pelaajan taidon ja pelin sääntöjen välillä. Esimerkkejä taitopeleistä, joissa ihmiset pelaavat toisia ihmisiä vastaan on bridge, backgammon, shakki, mahjong ja pokeri. Näissä peleissä pelaajat käyttävät taitojaan muiden pelaajien taitoja vastaan ja pitkässä juoksussa taidokkaampi pelaaja voittaa. Tällaisissa peleissä on mahdollista oppia jatkuvasti uusia strategioita voittamiseen. Näistä peleistä shakki voidaan lukea puhtaaksi taitopeliksi, jossa sattuman osuus on kaikista pienin tai sitä ei ole ollenkaan. (Hannum 2009, s. 4-5)

Pokerissa kortit jakautuvat sattumanvaraisesti, mutta taito pelissä piilee panostuskierroksissa, joissa pelaajat voivat maksimoida voittojaan ja minimoida tappioitaan. Osa pokerin viehätyksestä onkin, että koska pelistrategioita ja pelaajien tyynejä on lukemattomia, ei ole olemassa optimaalista tapaa pelata, joka johtaisi voittoon joka kerralla (GrosPELLIER et al. 2011, s. 3). Kaikki vedonlyönti perustuu odotusarvolle, joka tarkoittaa vedon tuottamaa keskimääräistä voittoa tai tappiota (Nguyen & South 2008, s. 4). On myös tärkeää ymmärtää että sattumalla on suuri vaikutus peliin, jota toistetaan vain kerran tai muutaman kerran, kun taas suuremmilla pelin toistoilla sattuman, tuurin, onnen, tai miksi sitä halutaan kutsua, vaikutus katoaa lopulta kokonaan kun otetaan huomioon koko pelihistoria.

3. POKERITULOIHIN LIITTYVÄT VERONÄKÖKULMAT SUOMESSA

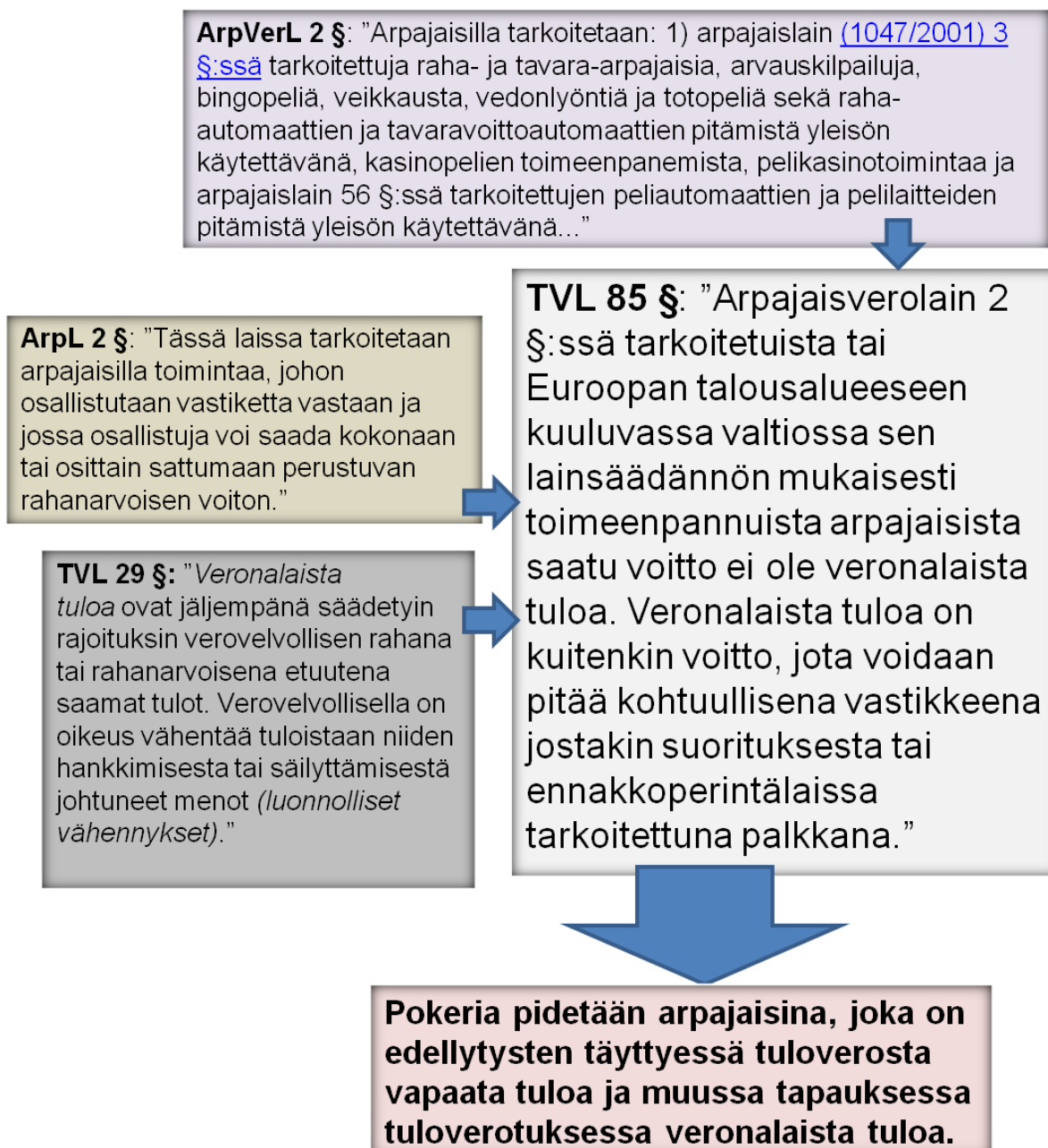
Anderssonin (Andersson 2004, s. 1) mukaan verot on mahdollista määritellä rahasuorituksiksi, jotka julkinen yhdyskunta valtansa nojalla yksipuolisesti velvoittaa hallintoalamaisten määrätyn ryhmän tulouttamaan yhdyskunnalle sen tarpeiden tyydyttämiseksi. Pokerituloista ei ole erillisiä lainsäännöksiä verotuksellisesti ja myös aiheeseen liittyvä verotus- ja oikeuskäytäntö on niukkaa (Merisalo & Laanterä 2008). Tärkeimmät pokeritulojen verotuksellisen aseman määrittämiseen tarvittavat lait ovat tuloverolaki (TVL, 1992/1535), arpajaisverolaki (ArpVerL, 1992/552) sekä arpajaislaki (ArpL, 2001/1047). Tässä kappaleessa käydään läpi ja avataan seuraavia näkökohtia, jotka liittyvät kiinteästi pokeritulojen verotukseen:

- Verovelvollisuuden määräytyminen
- Tulolaji
- Vähennykset
- Tulon verovapaus

Lopuksi otetaan kantaa muutamaaan vaihtoehtoiseen näkökulmaan, joita tällä hetkellä ei käytettäne, mutta jotka mahdollisesti tulevaisuudessa voisivat olla käyttökelpoisia työkaluja pokerinpelaajan suunnitellessa verotustaan. Nämä näkökulmat ovat yrityksen perustaminen pokerin pelaamista varten sekä pokerinpelaajan kohtelemine verotuksellisesti urheilijana. Urheilijoiden on mahdollista rahastoida tietyn edellytyksin epäsäännöllisiä suuria tulojaan myöhemmin käytettäväksi (SLU) ja tässä on monia yhtymäkohtia pokerinpelaajan tilanteeseen.

3.1 Pokerivoiton veronalaisuus

Graafisella esityksellä voidaan esittää moninaiset lainkohdat, joilla on vaikutusta pokeritulojen verotukseen. Kuvio 1 esittää oleellimmat lainkohdat sekä niistä johdettu johtopäätös; pokeria pidetään arpajaisina tilanteessa, joka on edellytysten täytyessä tuloverosta vapaata tuloa ja muussa tapauksessa tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Kuvio 1. Pokeritulon verotus (mukaillen Merisalo & Laanterä 2008)

Kuten Kuvio 1 havaitaan, niin johtopäätökseen päätyminen edellyttää monien eri lakien tulkintoja. Verottaja on antanut vuonna 2008 ohjeistuksen pokeritulojen verotukseen (Merisalo & Laanterä 2008), jota pidettäneen erillisen lainsäädännön puuttuessa ohjenuorana pokeritulojen veroasioiden tulkinnassa.

3.1.1 Tulolaji

TVL 29 §:n mukaan verovelvollisen rahana tai rahanarvoisena etuutena saamat tulot ovat säädetyin rajoituksin veronalaista tuloa. Saatu tulo jaetaan pääomatuloon ja ansiotuloon. TVL 32 §:n mukaan pääomatuloa on mm. omaisuuden tuotto, omaisuuden luovutuksesta saatu voitto ja muu sellainen tulo, jota varallisuuden voidaan katsoa kerryttäneen. Kaikki muu tulo luetaan ansiotuloksi (TVL 61 §). Verottajan ohjeistus perustelee tulolajin määrytymisen näin:

Tuloverolain 85 §:n säännös arpajaisista saadun tulon veronalaisuudesta on tuloverolain 4 luvussa, jossa säädetään ansiotulon veronalaisuudesta. Myös verotuskäytännössä arpajaisista saatu tulo on katsottu ansiotuloksi. Vaikka arpajaisiin ja peliin osallistumisen ja tulon saamisen edellytyksenä on rahapanoksen sijoittaminen, voiton syntyminen kannalta ratkaisevaa on sattuma taikka sattuman ohella pelaajan tiedot ja taidot. Mainituista syistä pokerituloja on perusteltua pitää ansiotulona. (Merisalo & Laanterä 2008)

Pokeria pidetään siis ansiotulona. Toisenlaiseenkin tulkintaan tosin voitaisiin päätyä, esimerkiksi Teemu Rastas (Rastas 2008, s. 75-80) esittää Pro Gradu -tutkielmassaan vaihtoehtoisen mallin, jossa ammattimaisien pokerinpelaajien tulo olisi pääomatuloa. Mallissa ajatellaan ammattimaiset pokerinpelaajat ikäänkuin sijoittajiksi, jotka kerryttävät voittoja varallisuuden avulla sijoittamalla niitä pokeripelissä.

ArpL 2 §:ssa määritellään arpajaiset toiminnaksi, jossa osallistuja voi saada kokonaan tai osittain sattumaan perustuvan rahanarvoisen voiton ja mainitaan lain koskevan myös mm. kasinopelien pitämistä yleisön käytettävänä vastiketta vastaan siten, että pelaaja voi saada rahanarvoisen voiton. ArpL 3 §:n mukaan puolestaan kasinopeleillä tarkoitetaan ruletti-, kortti- ja noppa- sekä muita niihin rinnastettavia pelejä, joita pelaamalla voi voittaa rahaa. Pokeria on siis pidettävä ArpL 2 §:ssä tarkoitettuna kasinopelinä (Merisalo & Laanterä 2008). Suomessa Raha-automaattiyhdistyksellä on yksinoikeus kasinopelien toimeenpanemiseen ja pelikasinotoimintaan ArpL 11 §:n mukaisesti.

ArpVerL 2 § määrittelee arpajaiset muun muassa kasinopelien toimeenpanemiseksi, joka — kuten edellä todettiin — pitää sisällään pokeripelin ArpL:n säännösten

mukaisesti. ArpVerL 1 §: ssä on säädetty siten, että Suomessa toimeenpannuista arpajaisista suoritetaan valtiolle arpajaisveroa ja ArpVerL 3 §:n perusteella Verovelvollinen on arpajaisten toimeenpanija. Suomessa arpajaisverot maksaa Raha-automaattiyhdistys, jolla on ArpL 11 § mukaisesti yksinoikeus kasinopelien toimeenpanemiseen ja pelikasinotoimintaan.

Näiden edellä käsiteltyjen lainkohtien avustuksella voidaan tulkita TVL 85 §:ssä mainitun arpajaisten käsitteen sisältävän pokeripelin ja näin päästään johtopäätökseen:

pokeria pidetään arpajaisina, joka on edellytysten täytyessä tuloverosta vapaata tuloa ja muussa tapauksessa tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Pokeripelin veronalaisuuden määrää TVL 85 §:n mukaan arpajaisten toimeenpanopaikka, eli maantieteellinen sijainti. Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvat EU-maat sekä Islanti, Liechtenstein ja Norja (Tullihallitus 2010). Tämän lisäksi on otettava huomioon, että joillakin Euroopan valtioilla on erityisalueita, jotka eivät kuulu Euroopan talousalueeseen. Tällaisia ovat muun muassa kanaalisaaret, Man-saari sekä Alankomaiden Antillit – Gibraltarin sen sijaan katsotaan kuuluvan Euroopan talousalueeseen (Merisalo & Laanterä 2008).

Veronalaista on muualla kuin Euroopan talousalueella toimeenpannut arpajaiset ja tätä tuloa pidetään siis ansiotulona, kuten jo kappaleen alussa todettiin. Fyysisten, paikan päällä pelattavien pelipaikkojen, kuten kasinoiden, maantieteellinen sijainti on helppoa määrittellä. Epäselyyttä sen sijaan on aiheuttanut niinsanottu etärahapelaaminen, eli internetin välityksellä tapahtuva pelaaminen. Käytäntö on osoittanut, että pelaajan voi olla vaikeata todeta onko internetpelin toimeenpano tapahtunut ETA-alueella vai sen ulkopuolella (Merisalo & Laanterä 2008). Verottajan ohjeistuksen mukaan:

Yleensä voidaan lähteä siitä, että peli on toimeenpantu tuloverolain 85 §:ssä tarkoitetulla tavalla Euroopan talousalueen valtiossa, jos pelin toimeenpanijan rekisteröity kotipaikka on siellä ja toimeenpanijalla on lisenssi tai toimilupa pelin järjestämiseen tuossa valtiossa, milloin lisenssi tai toimilupa vaaditaan. Peli voidaan myös katsoa toimeenpannuksi Euroopan talousalueen valtiossa, jos sen on toimeenpannut siellä oleva

pelin järjestäjän kiinteä toimipaikka tai sivuliike. (Merisalo & Laanterä 2008)

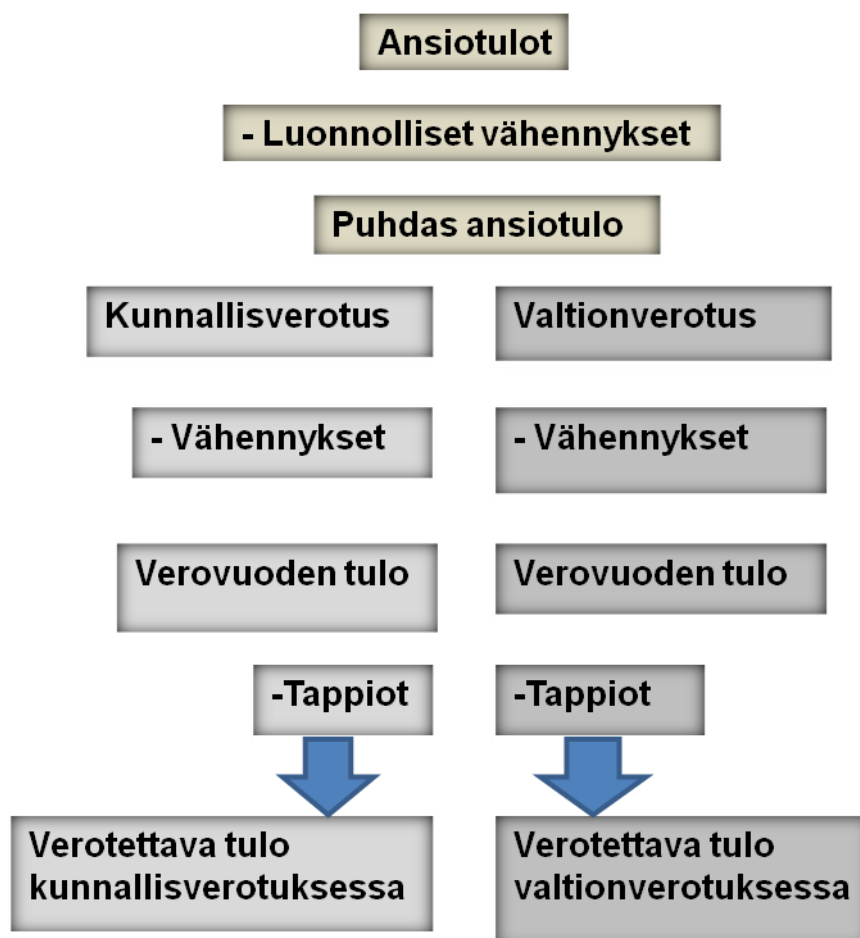
Edellä olevasta sitaatista voidaan siis päätellä että pelintarjoajan maantieteellisen sijainnin määrittämiseen vaikuttavat lisenssi tai toimilupa, kotipaikan rekisteröinti ja sitten kiinteä toimipaikka tai sivuliike, tällaisia ovat esimerkiksi pääkonttori tai palvelimien fyysinen sijainti. Lallukan mukaan (Liite I, s. 5-6) tällaisista internetsivustojen ETA-statuksista on tällä hetkellä joitakin yksittäisiä valitustapauksia vireillä pelaajien ja verottajan välillä. Hän toteaa myös, että viime vuosina monet sivustot ovat Hakeneet ETA-alueelta lisenssejä ja perustaneet toimipisteitä esimerkiksi Maltalle. Tällä toimenpiteellä haetaan ilmiselvästi kilpailuetua tarjoamalla ammattimaisille pelaajille mahdollisuus verottomiin tuloihin. Kuitenkaan pelkän markkinointitoimiston tai etäasiakaspalvelupisteen sijoittaminen ETA-alueelle ei tuo peliyhtiölle ETA-statusta(Liite I, s. 6).

Suomessa verottaja on tehnyt listan verovapaista sivustoista joitakin vuosia sitten, mutta se ei ole ajantasaista eikä sitä ole päivitetty. Lallukka on huomannut että sivustoihin tulee alati muutoksia, eikä listoihin voisi luottaa pitkään ilman suuria resursseja ja henkilöstöä. Ruotsissa on hieman samanlainen käytäntö, heilläkään ei ole mitään tarkistuslistaa ja verottaja on ohjeistanut niin, että pelaajan ollessa ETA-statuksesta epävarma, ilmoittaisi pelaaja veroilmoituksessaan olevan epävarma sivuston statuksesta jolloin verottaja tarkistaa asian eikä synny riskiä että tuloja jäisi ilmoittamatta. (Liite I s. 5)

3.1.2 Ansiotulon verotus Suomessa

Pokerista saatu voitto on verotettava, kun verovelvollisella on mahdollisuus nostaa, esimerkiksi siirtää pelitililtä pankkitilille, vaikkei verovelvollinen nostaisikaan saamaansa voittoa, vaan käyttäisi sen uuteen peliin. Tästä säädetään TVL 110 §:ssä ja tulon verotusta ei siis voi lykätä jättämällä varat pelitilille. Pokeripelin järjestäjä voi myös palauttaa pelaajalle osan tämän suorittamasta pelimaksusta, tätä niinsanottua *rake-back* –palautusta pidetään verotuksellisesti suoritettujen pelimaksujen oikaisueränä. (Merisalo & Laanterä 2008)

Koska pokerin todettiin olevan, veronalaisilta osiltaan, ansiotuloa niin on syytä selvittää miten ansiotuloa verotetaan Suomessa:

Kuvio 2. Verotettavan ansiotulon laskeminen (mukaillen TVL 30.3 §)

Valtion tuloverotus toimii nettoperiaatteella, eli siten, että verotus kohdistuu aina tuloon, josta on vähennetty sen hankkimis- ja säilyttämismenot; näitä vähennyksiä kutsutaan luonnollisiksi vähennyksiksi (Andersson 2006, s. 2, 375). Kun luonnolliset vähennykset on tehty, päädytään puhtaaseen ansiotuloon, josta puolestaan vähennetään yleiset ja sosiaaliset vähennykset (Verohallitus 2010) erikseen valtionverotuksessa ja kunnallisverotuksessa.

Näitä vähennyksiä valtionverotuksen osalta ovat esimerkiksi veronmaksukyvyyn alentumisvähennys, luonnollisen henkilön lahjoitusvähennys ja valtionverotuksen eläketulovähennys (TVL 96-98, 100 §). Kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset puolestaan löytyvät pykälistä 96-98 ja 101 sekä 104-106. Näiden vähennysten

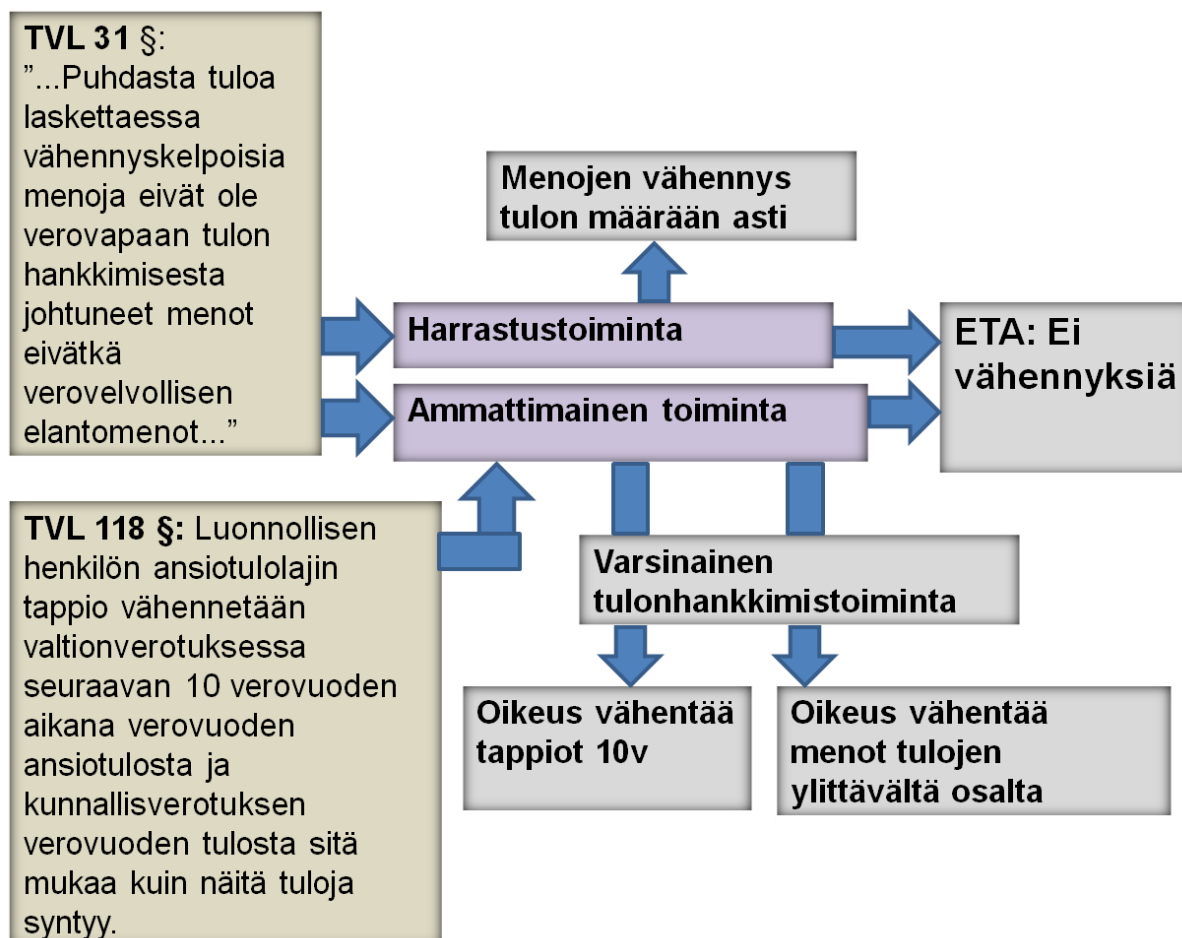
jälkeen päästään verovuoden ansiotuloon valtionverotuksessa ja kunnallisverotuksessa. Tämän jälkeen on vielä mahdollista vähentää aiemmilta vuosilta vahvistettuja tappioita niin kunnallis- kuin valtionverotuksessa ja näin on päädytty valtionverotuksen verotettavaan ansiotuloon sekä kunnallisverotuksessa verotettavaan tuloon. (Andersson 2004, s. 33)

Ansiotulon verotus on progressiivista, ja puolestaan kunnallisverotuksessa suhteellista (Andersson 2006, s. 3). Suuremmista tuloista maksetaan siis ansiotulon verotuksessa suurempi vero niin, että verot suurentuvat jyrkentyvästi tulojen kasvaessa. Kunnallinen tulovero puolestaan on jakovero, jonka prosentuaalisen määrän kunnanvaltuusto määrää aina vuodeksi etukäteen (Andersson 2006, s. 2).

3.1.3 Pokerinpelaajan vähennykset ansiotulosta

Lallukka (Liite I, s. 1) kertoo, ettei verottajalla ole tarkkaa tilastoa tai määrää, paljonko Suomessa on verottajan näkökulmasta pokeriammattilaisia. Pelaajia on eri veroimistöjen alueilla ja verotuksessa verotettava tulo on muuna ansiotulona, sille ei ole mitään omaa koodia esimerkiksi pokeritulo tai -voitto. Tästä syystä tietokannoista ei voi ajaa listausta pokerituloista erikseen, hän jatkaa. Myöskään tässä kappaleessa käsiteltävän tulonhankkimiskuluvähennyksen kautta ei Lallukan mukaan ole mahdollista selvittää pokeriammattilaisten tarkempaa lukumäärää, koska tässäkin on mukana muun muassa kaikki muutkin ammattiryhmät, ammattikirjallisuus ja koulutusmatkat.

Merisalon ja Laanterän (2008) mukaan erilaisten rahapelien ja korttipelien pelaaminen on useimmille perinteinen ajanvietteenmuoto, vapaa-aikaan kuuluva ja harrastustoimintaan rinnastettava ilmiö, joka tällaisena toimintana jää varsinaisen tulonhankkimistoiminnan ulkopuolelle. He lisäävät kuitenkin, että käytännössä voi olla myös pelaajia, joilla pelaaminen ei ole pelkästään harrastusluonteista, vaan henkilö pelaa pokeria päätoimisesti ja saa pelaamisesta toimeentulonsa. Pelaaminen varsinaisena tulonhankkimistoimintana jakaakin pokerinpelaajat vähennyksien osalta kahteen ryhmään:

Kuvio 3. Vähennykset (mukaillen Merisalo & Laanterä 2008)

Kuten kuviosta 3 voidaan päätellä, ei ETA-alueella pelatuista pokeripeleistä voi tehdä vähennyksiä lainkaan harrasti pokeria sitten satunnaisesti harrastustoimintana tai varsinaisena tulonhankkimistoimintana ammattimaisesti, tämä koskee myös oikeutta vähentää tappioita tulevana verovuotena. Tähän on syynä TVL 31 §, jonka mukaan verovapaan tulon hankkimisesta johtuneet menot eivät ole vähennyskelpoisia menoja. Kuten aiemmin on todettu, ovat ETA-alueen pokeripelit TVL 85 §:n mukaan verovapaita ja näin ollen tältä alueelta yksiselitteisesti ei voi tehdä minkäänlaisia vähennyksiä.

Tuloverolain mukaan myös verovelvollisen muun kuin varsinaisen tulonhankkimistoiminnan kautta saadut satunnaisluontoiset tulot ovat veronalaisia. Näin ollen myös peleistä saadut satunnaiset tuotot ovat veronalaisia. Vaikka tulo onkin veronalaista niin vähennyskelpoisuuden määrittelee TVL 31 §, jonka mukaan

verovelvollisen elantomenot eivät ole vähennyskelpoisia. Kuitenkin verotuskäytännössä on katsottu, että tietyistä harrastuksista saa vähentää saatuun tuloon asti tuon harrastuksen menoja. Eli verovelvollisen muista tuloista harrastuksessa syntyneitä alijäämää ei ole voinut vähentää. Näin ollen harrastuspelaajien pokeripelit ovat ETA-alueen ulkopuolella verotettavaa tuloa, joka lasketaan vähentämällä verovuoden aikana kertyneet kulut pokerin pelaamisella verovuoden aikana saaduista tuloista. Harrastelijoilla katsotaan myös pokerin pelaamisesta koituvien menojen, kuten turnausmaksut, panokset ja turnaukseen liittyvät matkakustannukset, olevan sen luonteisia, ettei niistä kerry tuloa enää myöhempinä vuosina, eikä niitä voida tämän vuoksi vähentää myöskään seuraavien verovuosien pokerituloista. (Merisalo & Laanterä 2008)

Suomessa on vähintään useita kymmeniä (Liite I, s. 1) pokerinpelaajia, joilla pokerin pelaaminen on päätoimista ja josta pokerinpelaaja saa toimeentulonsa.

Pokerin pelaamisen tulee olla *jatkuvaa ja intensiivistä*, jotta se voidaan katsoa varsinaiseksi tulonhankkimistoiminnaksi. Tällaisena toimintaa voidaan pitää, jos henkilö selvittää saaneensa pääasialliset ansiotulona ja toimeentulonsa pokerin pelaamisesta useamman verovuoden aikana. Toimintaa arvioitaessa huomioidaan myös verovapaat pelit. (Merisalo & Laanterä 2008)

Kun pokerinpelaajan toiminta on katsottu varsinaiseksi tulonhankkimistoiminnaksi, seuraa siitä kaksi asiaa:

- 1) Oikeus vähentää pokeritulon hankkimisesta johtuneet kulut pokeritulosta ja myös verovuonna saatujen pokeritulojen ylittävältä osalta muista ansiotuloista (Merisalo & Laanterä 2008)
- 2) Oikeus vähentää pokeritappiot verovuoden muista ansiotuloista ja 10 seuraavan verovuoden ansiotulosta (TVL 118 §)

Kuten aiemmin on todettu, niin ansiotuloista vähennetään aluksi luonnolliset vähennykset, joita on tulon hankkimis- ja säilyttämismenot. Suurin osa menoista koostuu peliin asetetuista panoksista ja pelaamiseen liittyvistä matkakuluista. Muita tällaisia menoja on esimerkiksi TVL 31.4 §:ssä mainittu ammattikirjallisuus. Tiettyjen edellytysten täytyessä vähennyksiä voi olla mahdollista tehdä myös työhuoneesta,

jäsenmaksuista, tietokoneesta ja internetyhteydestä, niiltä osin kun niitä käytetään tulonhankkimistoiminnassa (Andersson 2006, s. 396-401).

Anderssonin (2006, s. 445-446)mukaan voidaan sanoa, että verovelvolliselle syntyy tappiota, kun hänen bruttotulonsa ovat pienemmät kuin hänen luonnolliset vähennyksensä sekä muut mahdollisesti huomioon otettavat vähennykset. Edelleen ansiotulolajin, josta tässä tapauksessa on kyse, tappiolla tarkoitetaan sitä määrää, jolla verovelvollisen ansiotulojen hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneiden vähennysten summa verovuonna ylittää hänen veronalaisten ansiotulojensa määrän. Esimerkkinä Andersson käyttää keksijää tai kirjailijaa, jolla on verovuonna ollut etupäässä kuluja työstä, joka myöhemmin vuosina tuottaa ansiotuloa.

Ammattimaiset pokerinpelaajat hankkivat elantonsa pelaamalla pokeria ja voittojen saaminen jatkuvasti on mahdollista pelin taitoluonteesta johtuen, joskin tulot voivat olla äärimmäisen epäsäännöllisiä. Tämän vuoksi pokerin pelaamisen on mahdollista olla aitoa tulonhankkimistoimintaa josta voi vähentää tappioita, kuten vaikkapa kirjailijalla kirjoitusprojektinsa ollessa vielä kesken, ja myös vähentää kuluja laajemmin kuin ajanvietteen vuoksi pelaavien on mahdollista tehdä.

3.2 Pokerivoiton verottomuus

Tässä kohtaa on hyvä palauttaa mieleen Kuvio 1, jossa todettiin pokeri ansiotuloksi tai sitten verovapaaksi tuloksi pelinjärjestäjän maantieteellisten seikkojen, tarkemmin sanottuna ETA-alueeseen kuulumisen, perusteella. Edellä ollaan jo käsitelty pokerivoittojen ansiotuloverotusta ETA-alueen ulkopuolisista peleistä sekä niihin liittyviä vähennyksiä. Seuraavaksi keskitytään käsittelemään ETA-alueen sisäpuolella toimeenpantuja pokeripelejä sekä niiden verovapautta.

TVL 85 §:ssä on säädetty Suomessa sekä muualla ETA-alueeseen kuuluvassa valtiossa toimeenpannut arpajaiset verovapaiksi. Alunperin säännös koski vain Suomessa toimeenpannuista arpajaisista saatuja voittoja ArpVerL 2 §:n mukaisesti, mutta EY-tuomioistuimen tuomio Lindmanin hyväksi sai aikaan sen, että verovapaus laajennettiin käsittämään myös muussa ETA-alueeseen kuuluvassa valtiossa sen lainsäädännön mukaan toimeenpannuista arpajaisista saadut voitot. (Merisalo & Laanterä 2008)

Lindmanin tapauksessa kyse oli siitä, että Suomi haki ennakkoratkaisupyynnön tilanteeseen jossa Suomessa asuvalta Lindmanilta oli verotettu suurehko Ruotsissa toimeenpannuista arpajaisista saatu voitto ansiotulona. Kuten todettua, niin asia ratkaistiin EY-tuomioistuimessa Lindmanin hyväksi ja tuomion perusteluissa mainitaan EY 49 artiklan, joka koskee palveluiden vapaata liikkuvuutta, olevan ristiriidassa jäsenvaltion lainsäädännön kanssa, jonka mukaan *muissa jäsenvaltioissa toimeenpannuista arpajaisista saatuja voittoja pidetään voittajan tuloverotuksessa veronalaisina tuloina, kun taas kyseisessä jäsenvaltiossa toimeenpannuista arpajaisista saadut voitot eivät ole veronalaisia.* (EY-tuomioistuin 2003)

Raitio (2006, s. 440)argumentoi, että palvelujen kaupan vapauttaminen on edennyt selvästi tavarakaupan vapauttamista hitaammin ja pitää merkittävänä syynä tähän sitä, että keskeiset palvelut ovat edelleen tai ovat olleet kansallisten monopolien omistuksessa.

TVL 85 §:n lainmuutoksella siis toteutettiin EY-oikeuden edellyttämä syrjimättömyys, eikä enää toisessa ETA-valtiossa järjestetyt arpajaiset ole Suomen tuloverotuksessa epäedullisemmassa asemassa kuin Suomessa järjestetyt arpajaiset. (Merisalo & Laanterä 2008)

Tiivistyksenomaisesti voidaan siis todeta kappaleessa 3 läpi käydyistä näkökulmista ja Kuvio 1:n perusteella, että ETA-alueella toimeenpannuista pokeripeleistä saatu tulo on verovapaata, koska Suomessa arpajaisten toimeenpanija suorittaa arpajaisverolainsäädännön nojalla Suomeen arpajaisveron, joka korvaa näissä tapauksissa henkilökohtaisen tuloveron ja tämä verovapaus ulottuu koskemaan koko Euroopan talousaluetta, jottei muiden talousalueen valtioiden toimeenpanemat arpajaiset joutuisi epäedullisempaan asemaan.

3.3 Vaihtoehtoisia näkemyksiä

Lallukka (Liite I, s. 4) ei pidä kovin todennäköisenä että valtionvarainministeriössä olisi muutosesityksiä tai -hankkeita vireillä koskien pokeritulojen verokohtelua. Kuitenkin on erittäin mielenkiintoista tutkia erilaisia mahdollisia lähestymistapoja pokeritulojen verotuksellisiin aspecteihin liittyen. Mahdollisia vaihtoehtoisia toimintamalleja, joita tässä työssä käsitellään, ovat yrityksen perustaminen

pokerinpelaamista varten sekä pokerinpelaajan kohtelemisen urheilijana verotuksellisessa mielessä. Molemmissa tapauksissa ammattimainen pokerinpelaaja rinnastuu ammattiurheilijaan ja myös näitä yhtymäpintoja käydään tarkemmin läpi.

3.3.1 Yrityksen perustaminen

Pokerin pelaamista ei tiettävästi ole kukaan yhtiöittänyt (Liite I, s. 1). Mielenkiintoista tästä näkökulmasta katsottuna kuitenkin on, että KHO piti hiljattain voimassa Keskusverolautakunnan ennakkoratkaisun (Vero.fi 2010), jonka mukaan *yksilölajia harjoittavan ammattiurheilijan tuloja voidaan verottaa osakeyhtiömuodossa* (Rosbäck 2010). Lallukan (Liite I, s. 2) mielestä tämä voisi teoriassa olla mahdollista myös pokerinpelaajan kohdalla, mutta kriteerit olisivat tiukat ja hän suosittelee hakemaan keskusverolautakunnasta ennakkoratkaisua jos pelaaja harkitsee yhtiöittämistä. Ennakkoratkaisussa (Vero.fi 2010) kerrotaan ammattiurheilijan toiminnan muodostuvan kilpailutoiminnasta, markkinoinnista, kolmesta urheilutoimintaa avustavasta henkilöstä ja myöhemmässä vaiheessa oli tarkoitus laajentaa toimintaa urheilulajin opetukseen, tuotemyyntiin ja sijoitustoimintaan. Rosbäck (Rosbäck 2010) toteaa KHO:n ratkaisun antavan yksilöurheilijalle uusia verosuunnittelumahdollisuuksia, mutta jatkaa ettei päätöstä kuitenkaan sovi tulkita kovin laajasti, koska on epävarmaa milloin toiminnan laajuus ja luonne ylittävät vaadittavat tunnusmerkit.

Lallukan mukaan toinen mahdollisuus pokerinpelaajalle voisi olla ammatinharjoittajana toimiminen jota verotettaisiin EVL:n mukaan, mutta sen vaatiminen ei yleensä Suomen tilanteessa ole järkevää, koska EVL ei sisällä TVL 85 §:n kaltaista verovapauspykälää. Näin ollen kaikki, myös ETA-alueen, voitot olisivat verotettavaa elinkeinoliiketuloa, joka jaettaisiin ansio- ja pääomatulo-osuuksiin myös nettovarallisuuden vaikuttaessa tämän vaihtoehdon edullisuuteen. Käytäntöä tästä ei kuitenkaan ole ja Lallukka otaksuukin, että kaikki ammattipelaajat on verotettu TVL:n mukaan. Maailmalla tätä käytäntöä kuitenkin esiintyy, joten mahdotonta se ei ole. Esimerkiksi Kanadassa on *Business from income* -kategoria, jonka kriteerit pokeriammattilaiset täyttävät. (Liite I, s. 2)

Myös verohallitus on ottanut kantaa (Verottaja, 2003) tähän verovapauteen yritysverokysymyksessä, jossa Oy Veikkaus Ab:n asiamiehet, jollainen voi olla

elinkeinoharjoittaja tai osakeyhtiö, lunastivat myymättä jääneitä osuuksia ns. porukkakupongeista myynninedistämistarkoituksessa. Huomattavaa on että päätöksen mukaan veikkauspeleihin osallistumista on pidettävä osana muun toiminnan tulolähdettä, jonka verotus toimitetaan TVL:n mukaan. Päätöksessä todetaan myös, kuten tässäkin työssä on aiemmin esitetty Kuviossa 3, että koska mahdollinen ArpVerL 2 §:ssä tarkoitetuista arpajaisista saatu voitto ei ole TVL 85 §:n mukaan veronalaista tuloa, eivät myöskään tulon hankkimisesta aiheutuneet kulut ole vähennyskelpoisia TVL 31 §:n mukaisesti.

Pokerin pelaamisen yhtiöittämistä ei siis voi suoralta kädeltä pitää mahdottomana, joskin osakeyhtiömuodon kriteerien täyttäminen tulisi varmasti olemaan haastava tehtävä ja varmasti Lallukan suositusta hakea keskusverolautakunnan ennakkoratkaisua olisi syytä noudattaa. Sinällään ammattimaisen pokerinpelaajan ja ammattiurheilijan välillä voidaan havaita monia yhtymäkohtia. pokerinpelaajan toiminta muodostuu pelaamisesta, sitä voidaan toki markkinoida esimerkiksi hyvän sponsorointisopimuksen saavuttamiseksi, toimintaan voi myös liittyä muiden pelaajien valmennusta, pokeriaiheista tuotemyyntiä ja sijoitustoimintaa. Syytä olisi myös huomioida TVL 85 §:n ainutlaatuisuus; esimerkiksi EVL:stä vastaavaa verovapauslauseketta löydy.

Nykyisellään pokerinpelaamisen yhtiöittäminen tuskin olisi verotuksellisessa mielessä kannattavaa muulloin kun, äärimmäisen marginaalisissa tilanteissa. Tässä työssä ei sen tarkemmin pureuduta tähän kannattavuusnäkökulmaan, mutta todettakoon että tällainen tilanne voisi syntyä erittäin menestyksekkään pelaajan pelatessa pelkästään ETA-alueen ulkopuolella, jolloin olisi nettovarallisuutta ja saisi hyödynnettyä verovapaita osinkoja täysimääräisesti. Mutta kuten edellä todettiin niin KHO:n ratkaisu antaa yksilöurheilijalle uusia verosuunnittelumahdollisuuksia, ei velvollisuuksia.

3.3.2 Urheilutulo

Jos ammattimaista pokerinpelaajaa kohdeltaisiin verotuksellisesti urheilijana ja hänen tulot olisivat urheilutuloa, avaisi tämä mahdollisuuden jaksottaa epäsäännöllisiä tuloja TVL 116 § mukaisesti. Tästä olisi pokerinpelaajalle erityisesti hyötyä jos tulot olisivat

verollisia, erittäin suuria ja epäsäännöllisiä. TVL 116a § määrittelee urheilutulon seuraavasti:

Urheilutuloina pidetään urheilukilpailusta saatuja rahapalkintoja ja muita kilpailemisesta tai pelaamisesta saatuja ja niihin rinnastettavia tuloja sekä urheilemiseen liittyvistä mainossopimuksista tai muista yhteistyösopimuksista saatuja tuloja, jos sopijapuolina ovat urheilija, lajiliitto ja yhteistyötaho yhdessä.

Jotta pokeri täyttäisi lain edellyttämät määritelmät, olisi pokeripeliä pidettävä urheiluun rinnastettavana kilpailuna tai pelinä ja näin ollen pokerinpelaajaa urheilijana. Siitä ei liene epäselvyyttä että tulot olisivat suoraan pelaamisesta saatuja ja rinnastettavissa lain tarkoittamiin rahapalkintoihin tai tuloihin. Rahastoitavaa urheilutuloa eivät kuitenkaan ole esimerkiksi seurojen ja liittojen valmennustuet, kaksikantasopimuksen mukaiset sponsoritulot, ohjaamisesta ja opettamisesta saadut tulot, eikä erillisistä mainoskuvauksista saadut esiintymispalkkiot(SLU). Erona yhtiöittämisaspektiin on siis ainakin se, että urheilutulo on hyvin kiinteästi sidottu varsinaiseen tulonansaitsemistoimintaan eikä esimerkiksi toisen pokerinpelaajan valmentamista pidettäisi urheilutulona.

Urheilijan verovuoden tulona ei TVL 116a §:n mukaisesti pidetä muun muassa sitä osaa hänen urheilutulostaan, joka on TVL 116c §:ssä säädetyn edellytyksin maksettu säätiön – jonka valtiovarainministeri on nimennyt – yhteydessä olevaan valtakunnalliseen urheilijarahastoon. Edellämainitun pykälän mukaisia edellytyksiä ovat:

- Urheilijalla, jonka urheilutulo ennen luonnollisia vähennyksiä on vähintään 9600 euroa, on oikeus siirtää urheilurahastoon verovapaasti tästä tulosta enintään 50% bruttomäärästä ja samalla enintään 100 000 euroa vuodessa.
- Urheilijarahastoon siirretyt varat tuloutuvat urheilijauran päättymisen jälkeen seuraavien 2-10 vuoden aikana urheilijan oman päätöksen mukaan vuosittain tasaisesti jaettuna.
- Urheilijarahastosta tuloutuvat varat ovat kokonaisuudessaan veronalaista ansiotuloa.

Tuloutusvuosien lukumäärällä on olennaista taloudellista merkitystä uransa lopettaneelle urheilijalle, sillä suuria summia vuosien aikana rahastoon kerännyt

huippu-urheilija ei tule välttämättä ajatelleeksikaan, kuinka paljon rahastosta nostettavat varat vaikuttavat hänen ansiotuloveroprosenttiinsa (SLU). Koko urheilijarahaston ideahan on siis siinä, että ilman rahastointia tulojen ollessa suuria ja epäsäännöllisiä, muodostuisi huippu-urheilijan huippuvuosien tulojen verotus kohtuuttoman kovaksi veroprogression vuoksi. Rahastoinnin ansiosta urheilija pystyy siirtämään verottomasti osan verovuoden ansiotulosta myöhemmin tuloutettavaksi ansiotuloksi ja näin maksamaan vähemmän ansiotuloveroja. Tämän takana vaikuttaisi olevan ajatus, että urheilijan koko ura vaikuttaa huippuvuosien tulokseen ja on siksi oikeudenmukaista tasoittaa tätä tuloa pidemmälle ajalle urheilijan eduksi.

Eskelinen (1995, s. 126) argumentoi että ArpL:n mukainen sattumaelementti erottaisi urheilutulon arpajaisvoitosta. Hänen mukaansa kuitenkin aina rajanveto ei ole selvää; esimerkiksi jos jo arvontaan osallistuminen edellyttää vaativaa urheilusuuritusta ja näin ollen kaikkien ei ole mahdollista tavoitella arvottavaa etuutta, ei tällöin kyseessä liene arpajaisvoitto.

Lallukka (Liite I, s. 3) pitää pokeritulojen rinnastusta urheilutuloon mielenkiintoisena, verottajalla kuitenkin on näkemys ettei se ole urheilutuloa. Hänen mukaansa tähän näkemykseen löytyy kuitenkin hyvin vastaperusteita, sillä pidetäänhän mentaaliurheiluakin – kuten shakkia tai bridgeä – urheiluna. Käytännön tasolle mentäessä Lallukka nostaa esille rahastointiasiat, jotka tulisi ottaa huomioon. Hän huomauttaa vielä että urheilijatulon ollessa kyseessä, verosopimustilanteissa lähdevaltio voisi verottaa verosopimuksen 17 artiklan mukaan, jossa määrätään että *urheilijoiden ja esiintyvien taiteilijoiden palkkiot voidaan verottaa siinä valtiossa, jossa toimintaa harjoitetaan*. Lallukka mainitsee vielä mielenkiintoisen nyanssin Suomi-Irlanti -verosopimuksen poikkeuksellisuudesta; siellä 18 artiklassa on esitetty esimerkkinä urheilijasta muun muassa kortinpelaaja (Liite I, s. 3 ; Finlex 1992).

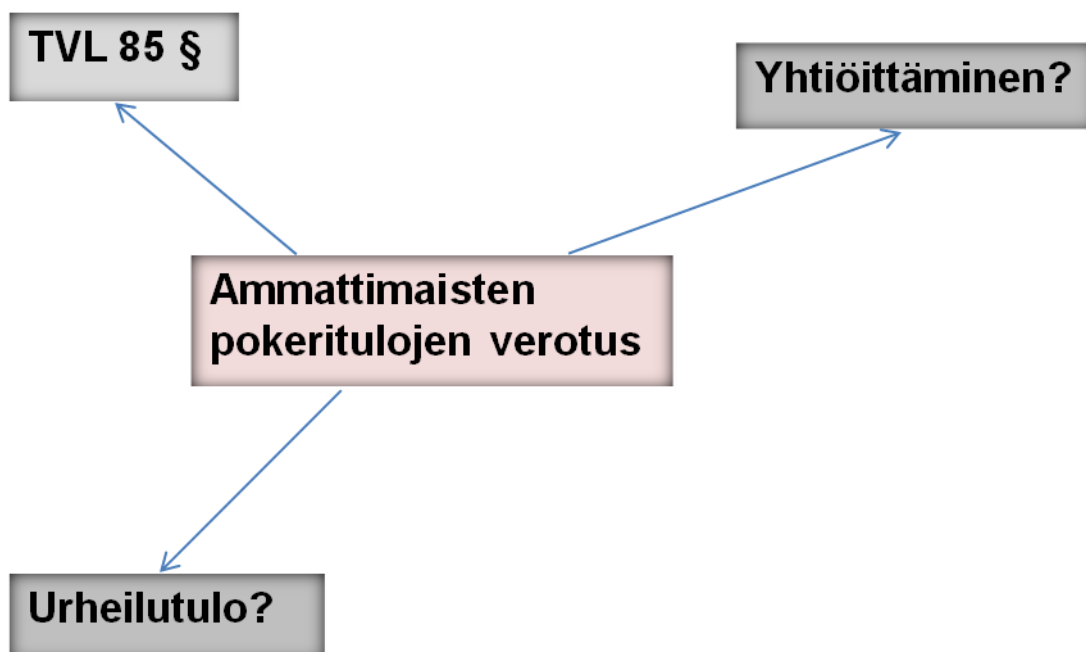
USA:ssa on tuloverolainsäädännössä selvät pykälät, joiden mukaan uhkapelitoiminnassa menoja ei voi vähentää tulojen ylittävältä määrältä, eli tappioita ei voi vahvistaa. Lallukka nostaa esiin että heidän sisäisessä lainsäädännössä on oikeustapauksia, joissa on vaadittu pokerinpelaajien rinnastamista urheilijoihin ja että saisi tehdä vähennyksiä, mutta pokerituloja ei pidetty urheilutulona. Lallukka toteaa vielä, että jos jossain valtiossa pokerinpelaajia pidetään selkeästi urheilijana ja Suomalainen pelaaja pelaa turnauksessa kyseisessä valtiossa, niin lähdevaltion

soveltaessa verosopimuksen 17 artiklaa verottaja hyvittää veron ja katsoo että lähdevaltiolla on ollut pätevä verotusoikeus. Yleensä kuitenkin valtiot soveltavat muu tulo -artiklaa, mikä antaa yleensä vain asuinvaltiolle oikeuden verottaa tuloja. Erikoistapauksina joissain sopimuksissa on lähdevaltiollakin oikeus verottaa muu tulo -artiklaa ja joissain valtioissa pokeritulot ovat sisäisen lainsäädännön mukaan verovapaata, joten verosopimusta ei tarvitse soveltaa vaikka verosopimus antaisikin verotusoikeuden, koska kyseinen valtio ei voi verotusoikeutta käyttää sisäisen lainsäädännön verovapauden takia (Liite I, s. 3)

Pokerinpelaajalla ja urheilijalla voidaan nähdä olevan monia yhtymäkohtia toiminnassaan, esimerkiksi harjoittelu ja varsinainen kilvoittelu – toisella henkinen, toisella fyysinen – joiden valossa urheilutulon määritelmän voisi nähdä täyttyvän ammattimaisella pokerinpelaajalla. Myös ansiotulojen jaksottamisen voisi hyvin kuvitella tulevan kyseeseen myös pokerinpelaajilla tulojen ollessa samaan tapaan epäsäännöllisiä kuin urheilijoillakin. Verottaja kuitenkin näkee asian toisin, pokeritulot eivät ole urheilutuloa. Maailmalla on nähtävästi hieman eri käsityksiä asiasta, kuten USA:n ja Irlannin esimerkit osoittavat. Jokatapauksessa kyseessä lienee veteen piirretty viiva, jossa molempia näkökantoja tukevia argumentteja voidaan löytää.

4. JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli tehdä katsaus pokeritulojen verotukseen Suomessa ja tuoda esiin erilaisia verotuksellisia näkökulmia. Tutkimus suoritettiin laadullisena tutkimuksena ja maustettiin puolistrukturoidulla haastattelulla, joka suoritettiin puhelinhaastatteluna ja litteroitiin liitteeksi tähän työhön. Tärkeimpinä lähteinä mainittakoon ennenkaikkea voimassa oleva lainsäädäntö, verottajan ohjeistus lain tulkitsemiseen sekä verottajan asiantuntijan, Taneli Lallukan, haastattelu joka antoi arvokasta informaatiota verotuskäytäntöjä koskevien lakien käytännön soveltamiseen sekä vaihtoehtoisten näkökulmien pohtimiseen.

Kuvio 4. Vaihtoehtoisia näkemyksiä verotukseen

Tämänhetkinen tilanne pokeritulojen verotuksessa on se, että pokeri katsotaan selkeästi arpajaislain alaiseksi peliksi, joka on edellytysten täytyessä tuloverosta vapaata tuloa ja muussa tapauksessa tuloverotuksessa veronalaista tuloa. Pokeritulot ovat saajalleen veronalaista tuloa, jonka tulolaji on ansiotulo. Poikkeuksena tähän sääntöön on kuitenkin TVL 85 §:n verovapauspykälä, joka säätelee ETA-alueella toimeenpannut pelit verovapaiksi pelaajalle. ETA-alueen verottomista voitoista ei saa tehdä vähennyksiä, sen sijaan muista voitoista pelaajat

saavat vähentää voitollisesta pelistä aiheutuneet kulut, kuten peliin sijoitetut panokset tai matka- ja majoituskustannukset pelimatkoilta. Tämän lisäksi jos pelit ovat päätoimisia ja pelaaja ansaitsee sillä toimeentulonsa, voidaan pelaamisen katsoa olevan varsinaista tulonhankkimistoimintaa. Tällöin ammattimainen pokerinpelaaja voi edellämainittujen vähennysten lisäksi vähentää tappioita myös muusta ansiotulosta ja lisäksi hänellä on oikeus vähentää tappioita tulevien vuosien verotuksessaan.

Tutkimuksessa pohdittiin kahta vaihtoehtoista mallia (Kuvio 4) nykyisen verotuksen rinnalle. Nämä ovat pokeripelien yhtiöittäminen ja pokerinpelaajan kohtelevinen urheilijana. Jos pokerinpelaajaa kohdeltaisiin urheilijana, olisivat hänen saamat voitot urheilutulona, jota voisi jaksoittaa urheilijarahastojärjestelmän avulla. Tämän jaksotuksen ideana on rahastoida urheilijan epäsäännöllisen suuria tuloja, esimerkiksi uran huipulla, progressiivisen ansiotuloveron vähentämiseksi. Rahastoa puretaan urheilu-uran jälkeen ansiotulona 2-10 vuoden aikana. Yhtiöittämisessä puolestaan pokerinpelaaja perustaisi esimerkiksi osakeyhtiön pelitoimintaansa varten jos näkisi tämän verosuunnittelumielessä järkeväksi. Toinen esille nostettu muoto oli elinkeinoharjoittajana toimiminen.

Pokerin rinnastaminen huippu-urheiluun on yhteinen piirre, jolla näitä molempia näkökulmia voitaisiin perustella. Tässä työssä käytettiin esimerkkinä ammattuurheilijan hakemaa ennakkoratkaisua, jonka mukaan yksilölajia harjoittavan ammattuurheilijan tuloja voidaan verottaa osakeyhtiömuodossa. Tämän työn valossa päädytään johtopäätökseen, että nämä kaksi vaihtoehtoa olisivat hyvin marginaalisesti käyttökelpoisia pokerinpelaajalle nykyisin valossa. Tämä johtuu yksinomaan ainutlaatuisesta ETA-alueen voittojen verovapaudesta, sitä on hankala millään verosuunnittelun määrällä saada kannattavammaksi.

Tutkimuksen heikkoutena on nähtävä ammattimaisen pokerinpelaajien määrän selvittäminen, joka oli yksi tutkimuksen alaongelmista. Tähän kysymykseen ei kuitenkaan löytynyt selvää vastausta edes verottajankaan tietokannoista.

Mahdollisia jatkotutkimusideoita voisi olla tässä työssä esitettyjen vaihtoehtoisten mallien taloudellisten vaikutusten selvittäminen, jota tämän työn puitteissa ei lähdetty selvittämään.

LÄHDELUETTELO

- Alasuutari, P. 2011, *Laadullinen tutkimus 2.0*, Neljäs uud. p., Vastapaino, Tampere.
- Andersson, E. 2006, *Tuloverotus*, Talentum, Helsinki.
- Andersson, E. 2004, *Johdatus vero-oikeuteen*, Talentum, Helsinki.
- Brunson, D. 2005, *Super system 2 – A course in power poker*, Ensimmäinen, Cardoza publishing, New York.
- Ciaffone, B. & Reuben, S. 2005 *Pot-limit & no-limit poker. 5. 28ianos.*, Ciaffone.
- Eskelinen, A. 1995, *Urheilu ja verot*, Suomen urheiluliiton julkaisut, Helsinki.
- Eskola, Jari & Suoranta, Juha 2000, *Johdatus laadulliseen tutkimukseen*, Kuudes p., Vastapaino, Tampere.
- EY-tuomioistuin 2003, [Päivitetty 13.11.2003], *C-42/02, Lindman*. [Viitattu 17.4.2012].
Saataavilla: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62002CJ0042:FI:HTML> [2012, 4/17].
- Finlex 1992, [Päivitetty 27.3.1992], *Suomi-Irlanti verosopimus*. [Viitattu 27.3.1992].
Saataavilla:
http://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/1993/19930088/19930088_2 [2012, 4/18].
- Forstén, M. 2011, *Pokeritulojen verotus*, , Tampere.
- Grospellier, B., Nelson, L., Streib, T. & Dunst, T. 2011, *The raiser's edge*, Ensimmäinen, Huntington Press, Las Vegas, Nevada.
- Haapala, P. 2010, *Pokeritulojen verotus*, , Vaasa.
- Hannum, R.C. 2009, Toward Legalization of Poker: The Skill vs. Chance Debate, *UNLV Gaming Research & Review Journal*, vol. 13, no. 1, pp. 1-20.

- Lahola, I. 2010, *Pokeritulojen verotuksesta verohallinnon ohjeistuksen ja tuloverojärjestelmän kokonaisuuden valossa*, , Turku.
- Merisalo, M. & Laanterä, E. 2008,[Päivitetty 6.10.2008] *Pokeritulojen verotuksesta*. [Viitattu 16.2.2012], Saatavilla: [http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Verohallinnon_ohjeet/Pokeritulojen_verotuksesta\(10005\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Verohallinnon_ohjeet/Pokeritulojen_verotuksesta(10005)) .
- Jukka Jouhki, 2011, Writing against culture with online poker, Journal of the Finnish Anthropological Society 1/2011,[Viitattu 18.3.2012], Saatavilla http://jyu.academia.edu/JukkaJouhki/Papers/549233/Writing_against_culture_with_online_poker.
- Nasdaq, 2011, *Nollasummapeli*, [Viitattu 20.3.2012] Saatavilla: <http://www.nasdaq.com/investing/glossary/z/zero-sum-game>.
- Nguyen, T. & South, C., 2008, *Let there be range!* Ensimmäinen, Daily Variance Publishing LLC.
- Pittman, T., 2007, [Päivitetty 17.2.2007], *The stock market is a zero-sum game*, [Viitattu 20.3.2012], Saatavilla: <http://www.ittybittycomputers.com/Essays/0SumGame.htm> [2012, 20.3].
- Pokertips.org, ,Origins of poker, [Viitattu 28.3.2012], Saatavilla: <http://www.pokertips.org/history/origins.php>.
- Pyysing, A. & Erola, M. 2007, *Pokerihuoneen pokeriopas*, 24 Trading Ltd, Malta.
- Pyysing, A. & Erola, M. 2005, *Pokerin käsikirja*, Viides, Like, Helsinki.
- Raitio, J. 2006, *Eurooppaoikeus ja sisämarkkinat*, Ensimmäinen p., Talentum, Helsinki.
- Rastas, T., 2008, *Pokeritulojen verotus*, Pro Gradu, Lappeenranta.
- RAY, , *Rake – korvaus pelin järjestämisestä*. [Viitattu 20.3.2012] Saatavilla: <https://www.ray.fi/fi/pokeri/rake>.

Rosbäck, G. 2010, [Päivitetty 24.5.2010], *Yksilöurheilua voi harjoittaa osakeyhtiössä* [Taloustaidon www-sivuilla], [Viitattu 18.4.2012], Saatavilla:
<http://www.taloustaito.fi/fi-FI/u/taloustaidon-uutiset/yksilourheilua-voi-harjoittaa-osakeyhtiössä>.

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006, , *KvaliMOTV – Menetelmäopetuksen tietovaranto* [Tampere : Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto –kotisivuilla], [Viitattu 5.4.2012], Saatavilla:
http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L7_2_1.html.

Shute, N. 1997, “Fake & rake”, *Smithsonian*, vol. 28, no. 5, pp. 64.

Sklansky, D. 2005, *The Theory of Poker*, Henderson: Two Plus Two Publishing LLC.

SLU, ,Urheilutulon jaksottaminen valmennus- ja urheilijarahastojärjestelmän avulla,[Viitattu 18.2.2012], Saatavilla:
http://www.slu.fi/urheiluseuroille/julkaisut_ja_tyokalut/seurajohtajan_kasikirja-paata/seuran_talous/ennakonpidatys/urheilutulon_jaksottaminen/.

Poker quotes, 2008, [Päivitetty 1.12.2008], The best poker quotes and sayings, [Examiner www-sivuilla], [Viitattu 20.3.2012]. Saatavilla:
<http://www.examiner.com/online-poker-in-national/the-best-poker-quotes-and-sayings>.

Tullihallitus 2010, [Päivitetty 16.4.2010], *EU-, Eta-, Efta- ja Schengen-maat* [Tullihallituksen www-sivut], [Viitattu 13.4.2012], Saatavilla:
http://www.tulli.fi/fi/suomen_tulli/tulli_tutuksi/termit_selviksi/EU_Eta_Efta_Schengen/index.jsp.

Vero.fi 2010, [Päivitetty 26.1.2010], *KVL:n julkaistut ennakkoratkaisut 21/2009* [Verohallinnon www-sivuilla], [Viitattu 18.4.2012], Saatavilla:
https://arkisto.vero.fi/?path=5,40,372,375,790&article=8154&domain=VERO_MAIN&language=FIN&index=#.

Verohallitus 2010,[Päivitetty 17.12.2010], *Vähennykset*, [Verohallituksen www-sivuilla], [Viitattu 16.4.2012], Saatavilla:
<http://portal.vero.fi/public/default.aspx?uielementsiz=2&nodeid=8360>.

Verottaja, 2003,[Päivitetty 2.6.2003], Porukkakuponkien lunastamatta jääneet osuudet elinkeinoharjoittajan tuloverotuksessa,[Viitattu 16.2.2012]Saatavilla:

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Syventavat_veroohjeet/Verohallinnon_ohjeet/Verohallituksen_kannanottoja_yritysv_ero\(10161\)#Porukkakuponkien_lunastamatta1](http://www.vero.fi/fi-Syventavat_veroohjeet/Verohallinnon_ohjeet/Verohallituksen_kannanottoja_yritysv_ero(10161)#Porukkakuponkien_lunastamatta1)

Liite I. Haastattelu

VEROASIA NTUNTIJA TANELI LALLUKAN LITTEROITU PUHELINHAASTATTELU
30.3.2012

1. Paljonko Suomessa on pokeriammattilaisia verottajan mukaan?

Tarkkaa määrää tai tilastoa meillä ei siitä ole, mutta minun arvio on että useita kymmeniä. Tietoa ei ole helposti saatavilla, kun pelaajia on eri verotoimistojen alueilla ja verotuksessa verotettava tulo on muuna ansiotulona. Sille ei ole omaa koodia esim. pokerivoitto tai pokeritulo. Tämän takia tietokannoista ei voi ajaa listausta pokerituloista erikseen. Arvio perustuu siihen, että mitä on tullut vastaan ja mitä on kuulosteltu. Pelaajiahan varmasti on tuhansia ja tuhansia, mutta ns. ammattipelaajien kohdalla puhuisin kymmenistä ja se on tosiaan vain arvio.

1.1 Olisiko pokeriammattilaisten tarkempaa lukumäärää mahdollista selvittää vähennysten kautta, jotka liittyvät varsinaiseen tulonhankkimistoimintaan?

Ei. Sekin on tulonhankkimiskuluvähennyksenä samassa missä on kaikki muutkin ammattiryhmät, ammattikirjallisuus, koulutusmatkat ja näin, että ei siihenkään ole omaa koodia, joilla vähennyksiä pystyisi yksilöimään pokerituloihin ja ymmärtääkseni tällaista ei pysty tietokannoista ajamaan.

2. Voiko pokerin pelaamista harjoittaa yrityksen nimissä?

Tätä on mietitty ja kysymys voidaan jaotella kahteen ryhmään, ensinnäkin kysymys yhtiöittämisestä, että ihan erillisen oikeushenkilön tai osakeyhtiön muodossa, kuten sinulla esimerkkinä golffarin KHO-tapaus¹. Käytännössä ei ole tiedossa tapausta, että henkilö olisi yhtiöittänyt pokerin pelaamista.

Sitä on joskus mietitty että teoriassa edellytysten täytyessä voisi olla mahdollistakin, mutta kriteerit olisivat tiukat, koska pelaamisessa on vahva henkilökohtainen panos

---

¹ <http://www.taloustaito.fi/fi-FI/u/taloustaidon-uu tiset/yksilourheilua-voi-harjoittaa-osa keyhtiössä>

kun taas golffarin tilanteessa oli caddieja, valmentajia sekä muuta henkilökuntaa taustalla, ja oli tarkoitus harjoittaa markkinointia ja muunkinlaista toimintaa. Toisaalta miksei pokerinpelaajakin voisi esittää että olisi tämäntyyppistä. Minun suositus olisi että haettaisiin keskusverolautakunnasta ennakkoratkaisua, niinkuin golffarinkin tapaus eteni. Teoriassa ei voi sanoa etteikö yhtiöittäminen olisi mahdollista, mutta verotuskäytännössä tuntuma on tällä hetkellä, että se ei oikein helposti käy. Jos taas jotain muuta toimintaa harjoittaa, kuten opetustoimintaa, julkaisua, pelivinkkejä kirjoja tai tämäntyyppisiä, niin ne ovat tietenkin erikseen jos henkilökohtaisesta pelaamistoiminnasta puhutaan.

Toinen kysymys on ammatinharjoittajana toimiminen, mikä sinällään ei ole erillinen oikeushenkilö niinkuin yhtiö, että verotettaisiin ammatinharjoittajana EVL:n mukaan. Se on oma kysymys, mutta sen vaatiminen yleensä Suomen tilanteessa ole edes järkevää, koska jos EVL:n mukaan verotetaan niin siellähän ei ole verovapauspykälää², eli myös ETA-alueen voitot menisivät verolle. Sitten jos pelaisi vain ETA-alueen ulkopuolella, niin elinkeinoliiketulo jaettaisiin ansio- ja pääomatulo-osuuksiin ja myös nettovarallisuus vaikuttaa siihen olisiko se edullista. Tästä on joskus ollut tapaus, jonka asiakas itse peruutti, kun huomasi että ETA-alueen voitot menisi verolle. Käytäntöä tästäkään ei ole ja minun nähdäkseni kaikki ammattipelaajat on verotettu TVL:n mukaan.

Tämä ammatinharjoittajakysymys on mielenkiintoinen, minusta esim. Kanadassa on "Business from income" -kategoria, jonka kriteerit pokeriammatillaiset täyttävät. Maailmalla on tätä kategoriaa, joten täysin mahdotonta se ei missään tapauksessa ole, mutta käytännössä pelaajan kannalta usein epäedullista Suomessa.

Sitä olen joskus ajatellut, että jos veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö, nämä veroasiamiehet, lähtisivät ajamaan juttua että he vaatisivat jotain yksittäistä pelaajaa tai ryhmää ammattipelaajia, että tulot verotettaisiinkin ammattitulona EVL:n mukaan. Sitä kautta veroasiamiehet voisivat viedä jutun aina KHO:een asti, pelaajilla itselläänhän ei välttämättä ole intressiä, mutta jos prosessi lähtisi sitä kautta.

---

² TVL 85 §

Se on kuitenkin veroasiamiesten asia, meidän olemme tavallaan tässä välissä puolueettomana vaihtoehtona ja oletetaan että verotuskäytäntömme sekä ohjeistuksemme on lähtenyt siitä, että tulot ovat pääasiallisesti TVL:n mukaista, ellei sitten pelaaja itse tai joku toinen osapuoli, eli joku veroasiamiehistä sitä halua muuttaa ja viedä eteenpäin.

2.2 Mitä mieltä olette yleisemmin pokerin pelaamisen rinnastamisesta urheilutoimintaan? Esimerkiksi urheilijoillahan on urheilijarahastojärjestelmä, mitä kautta saadaan tasoitettua suuria epäsäännöllisiä tuloja.

Urheilijarinnastus on mielenkiintoinen, että voisiko pokeritulot olla urheilutuloa. Meillä on näkemys, että se ei ole urheilutuloa, mutta siihenkin löytyy hyvin vastaperusteita. Pidetäänhän mentaaliurheiluakin - kuten shakkia ja bridgeä - urheiluna. Kotimaisissa tilanteissa huomioon tulisi ottaa rahastointiasiat, mutta verosopimustilanteissa, jos kyseessä olisi urheilijatulo, niin lähdevaltio voisi verottaa verosopimuksen 17 artiklan mukaan³.

USA:ssa on sisäisessä lainsäädännössä oikeustapauksia, joissa pokerituloja ei pidetty urheilutulona, kun USA:ssa on tuloverolaissa sanottu, ettei uhkapelitoiminnassa menoja ei voi vähentää tulojen ylittävältä määrältä, eli tappioita ei voi vahvistaa. Joku henkilö vei asian eteenpäin ja vaati, että pokerinpelaajat rinnastettaisiin urheilijoihin (tenniksen- ja golfinpelaajiin) ja saisi tehdä vähennyksiä, mutta koska lainpykälä oli suhteellisen selvä ettei voi vähentää, niin näin ei saanut toimia.

Suomi-Irlanti -verosopimus on poikkeuksellinen, siellä urheilija-artiklassa⁴ on esimerkkinä urheilijasta mainintana kortinpelaaja. Jos ajatellaan että ulkomaalainen pelaaja tulisi Suomeen pelaamaan pokeria urheilijana ja saataisiin verosopimuksen 17 artiklan mukaan verottaa Suomesta saatu turnausvoitto, niin se on sisäisen lainsäädännön, TVL 85:n, mukaan verotonta, eli käytännössä tässä tilanteessa ei ole

---

³ Urheilijoiden ja esiintyvien taitelijoiden palkkiot voidaan verottaa siinä valtiossa, jossa toimintaa harjoitetaan.

⁴ 1. Tämän sopimuksen 15 ja 16 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotäiteilijänä tai muusikkona, taikka urheilijana, kuten yleisurheilijana, jalkapalloilijana, golfin-, biljardin- tai kortinpelaajana taikka nyrkkeilijänä, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta (riippumatta siitä, tapahtuuko toiminta yksilöllisesti tai ryhmän jäsenenä), verottaa tässä toisessa valtiossa.

vaikutusta. Olemme ajatelleet, että jos jossain valtiossa pokerinpelaajia pidetään selkeästi urheilijana ja suomalainen pelaaja pelaa turnauksessa ulkomailla ja jos lähdevaltio soveltaa verosopimuksen 17 artiklaa, joka antaa lähdevaltiolle verotusoikeuden, niin me hyvitämme veron ja katsomme että lähdevaltiolla on ollut pätevä verotusoikeus. Yleensä suurin osa valtioista soveltaa muu tulo –artiklaa, mikä antaa yleensä vain asuinvaltiolle oikeuden verottaa tuloja. Joissain sopimuksissa on lähdevaltiollakin oikeus verottaa muu tulo -artiklaa, ja joissain valtioissa pokeritulot ovat sisäisen lainsäädännön mukaan verovapaata, joten verosopimusta ei tarvitse soveltaa vaikka antaisikin verotusoikeuden, koska kyseinen valtio ei voi verotusoikeutta käyttää sisäisen lainsäädännön verovapauden takia.

Sinällään tämän urheilukuvion teoretisointi ja pyörittely vaikuttaa mielenkiintoiselta jos siitä joku tutkimusta tekee ja kirjoittaa. Olen itsekin asiaa pikkuisen miettinyt, mutta Suomen osalta ei ole tapauksia, joissa pokerinpelaaja olisi rinnastettu urheilijaan.

Suomessa on minun muistaakseni neljä urheilijarahastoa, joita ylläpitää lajiliitot. Jotta tätä voisi ajatella niin pitäisi perustaa uusi rahasto rahastointia ja jaksottamista varten. Jos katsotaan kotimaisessa tilanteessa että pokerinpelaaja voisi olla urheilija, niin rahastointikuviot pitäisi käytännössä hoitaa, että tämä olisi mahdollista. Ennenkuin alkaa isompaa rahastointia tekemään, olisi varmaan syytä ennakkotietoa, ennakkoratkaisua. En tarkemmin tiedä ovatko Suomessa pokerinpelaajien edunvalvonta, kuten pokerinpelaajien liitto tai pokerinpelaajat ry, miettineet tällaista kuviota.

3. Ollaanko pokeritulosten verokehittelyä ajamassa muutoksia lähitulevaisuudessa?

Minulla ei ole tiedossa, että valtiovarainministeriössä olisi muutosesityksiä tai –hankkeita vireillä enkä pidä kovin todennäköisenä että sellaisia olisi.

3.1 Miten verottaja suhtautuu verottomiin pokerituloihin?

Neutraalisti. Verottaja noudattaa lakia ja pykälien mukaan pokerivoitot ovat verovapaita Suomesta ja muualta ETA-alueelta. Tietty varmaan silloin kun alunperin laki on säädetty kotimaisia tilanteita varten, niin ei ole ollut tällaista boomia ja ammattimaista pelaamista. Enemmänkin Lottoa, Ässä-arpaa ja tämän tyyppisiä Veikkauksen pelejä, jotka haluttiin säätää verovapaaksi ja sen jälkeen maailma on paljon muuttunut että pelaaminen on tullut ihan tulonhankkimistoiminnaksi. Aikaisemmin oli yksittäisiä urheiluedonlyöjiä, mutta toiminta oli paljon pienimuotoisempaa. Nykyään laki on kuitenkin sama ja sitä sovelletaan.

4. Pitääkö verottaja itseään varten ajantasaista listaa verovapaista sivustoista?

Tällä hetkellä ei voi sanoa että olisi ajantasaista. Me teimme joitakin vuosia sitten, kun oli verotarkastuksia, lista omaan muistiin ettei samojen sivustojen statusta tarvitsisi tarkastaa montaa kertaa. Listaa ei tarkastusprojektin päättymisen jälkeen ole päivitetty. Yksittäistapauksien statusta on tarkastettu, mutta pääosin niillä henkilöillä joille enemmän tulee veroilmoituksia käsittelyyn on sivustot mielissä ja muistissa. Olisi sinällään hyvä, jos olisi resursseja ja henkilöstöä jotka pitäisivät listaa ajan tasalla, mutta olen huomannut että jonkun verran tulee muutoksia eikä kovin pitkään voi luottaa listoihin. Viime vuosina on tullut paljon sivustoja ETA-alueelle hakemalla lisenssiä Maltalta ja perustamalla toimipisteitä.

Ruotsin Skatteverketin⁵ sivusto ohjeisti sillä tavalla, ettei heilläkään ole mitään tarkistuslistaa internetissä mistä voisi tarkistaa, vaan jos pelaaja on epävarma ETA-statuksesta, ilmoittaisi pelaaja veroilmoituksessaan olevansa epävarma sivuston statuksesta ja sitten verottaja tarkistaa asian. Näin ei synny riskiä, että tuloja jäisi ilmoittamatta ja välttyy jälkiseurauksilta. Ruotsissa on sama idea, kuin Suomessa, että ETA-alueen voitot ovat verovapaita.

---

⁵ Verottaja

4.1 Onko sivustojen ETA-statuksesta tullut paljon erimielisyyttä verottajan ja pelaajien välillä?

Ei voi sanoa että paljon olisi tehty valituksia. Joitakin yksittäisiä tapauksia, tällä hetkellä on vireillä Full Tiltistä tapaus, jossa he siirsivät joitakin vuosia sitten toimintonsa Irlantiin. Silloin kun selvittelimme asiaa, meidän käsitys oli, että se on edelleen ETA-alueen ulkopuolinen sivusto. Pelinjärjestäjä joka oli sopimusvastapuolena, oli joku EU:n ja ETA-alueen ulkopuolisista saarista, olisiko ollu Alderney. Se, että Irlannissa oli joku markkinointitoimisto tai support-tyyppistä toimintaa, ei tuonut ETA-statusta. Suurempia erimielisyyksiä sivustoista ei ole verottajan kanssa ollut.